

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับธุรกิจเครือข่าย
คำสำคัญ	การบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับธุรกิจเครือข่าย
นักศึกษา	วรทัต เรืองฤทธิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	พันตำรวจโท ดร.สุธี เอี่ยมเจริญยิ่ง
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตรมหาวิทาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับธุรกิจเครือข่าย” เกิดขึ้นจากธุรกิจเครือข่ายนั้นมีลักษณะนำสินค้าและบริการมาข้างหน้าเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและอวดอ้างสรรพคุณสินค้าจนเกินจริงตลอดจนเน้นการหาสมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายเป็นหลักไม่เน้นการขายสินค้าซึ่งกำลังลุกลามไปทั่วโลกแม้ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 จะกำหนดความผิดมูลฐานไว้หลายความผิดรวมทั้งกำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินที่ค่อนข้างรุนแรงแต่ก็ยังไม่อาจตีความหมายให้ความผิดมูลฐานครอบคลุมไปถึงการประกอบธุรกิจเครือข่ายได้แต่ประการใด

ผลการศึกษาพบว่า กฎหมายฟอกเงินมีมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ค่อนข้างรุนแรงด้วยการกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำและอัตราโทษอย่างสูงรวมทั้งกำหนดโทษทั้งจำทั้งปรับไว้ในคราวเดียวกันแต่ศึกษามาตราการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 พบว่า มาตรการลงโทษที่ใช้ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่จะเป็นเพียงโทษปรับเท่านั้นนอกจากนั้นแม้กฎหมายฟอกเงินจะกำหนดความผิดมูลฐานไว้หลายความผิดรวมทั้งกำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินที่ค่อนข้างรุนแรงแต่ก็ยังไม่อาจตีความหมายให้ความผิดมูลฐานครอบคลุมไปถึงการประกอบธุรกิจเครือข่ายได้แต่ประการใดนอกจากนั้น ในความผิดมูลฐานตามมาตรา 3 (3) เกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน แม้ว่าจะเป็นมูลฐานที่ใกล้เคียงความผิดเกี่ยวกับธุรกิจ และน่าจะเอาผิดกับธุรกิจดังกล่าวได้ ก็ไม่อาจนำโทษดังกล่าวมาลงได้ เนื่องจากการฉ้อโกงต้องเกิดจากการที่ผู้ถูกหลอกลวงไม่รู้ข้อเท็จจริงของการถูกหลอกลวงนั้น ซึ่ง

หากนำมาพิจารณากับการประกอบธุรกิจเครือข่าย ส่วนใหญ่พบว่าจะรู้เท็จจริงและเต็มใจเข้ามาประกอบกิจการหรือสมัครสมาชิกเมื่อกรณีเป็นเช่นนี้จึงไม่อาจนำมาตราการลงโทษตามกฎหมายฟอกเงินมาใช้กับการประกอบธุรกิจเครือข่ายได้

จากการศึกษาวิจัยได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญ ดังนี้ กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับธุรกิจเครือข่ายเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จัดให้มีหน่วยงานรับร้องทุกข์ และคอยช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับธุรกิจเครือข่ายโดยตรง จัดให้มีหน่วยงานควบคุมการประกอบธุรกิจเครือข่าย และควรเป็นหน่วยงานจากภาครัฐ และกำหนดให้คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรงมีอำนาจในการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจขายตรง